

[Kjær.]

denne Grund eller af andre Grunde, men jeg ved, at Befolkningen har Krav paa at faa at vide, hvordan Lovens Administration vil forme sig.

Befolkningen har Krav paa at faa dette at vide nu, og den har Krav paa at faa Besked om alle Forhold, der vedrører dette, det gælder Bygninger, Fag o. s. v., og den har Krav paa at faa Klarhed over, hvordan man vil fortolke Skolelovens § 15 og de øvrige Bestemmelser, som Loven indeholder om Undervisningens Form: om man vil følge det, som jeg kunde kalde den grundtvigske Linie, den, som jeg forstaaer, at Undervisningsministeren ofte taler om, en Linie, som giver fuld Frihed til saavel Forældre som Lærere, eller man vil følge det, som jeg vil kalde den røde Betæknings Linie, den, som jeg forstaaer, at Undervisningsministeriets Konsulent i Skolesager ivrigt arbejder for, en Linie, som efter min Opfattelse nødvendigvis fører os ind i Ensretning og Materialisering af Skolens Arbejde. Naar det er klaret, ja, da vil man med større Udbytte kunne drøfte Skolens Forhold herhjemme, da vil det nemlig være fastslaaet, hvor vi virkelig staar skolemæssigt.

Saa meget om Skolen. Jeg har endelig nogle faa Bemærkninger vedrørende Kirkeministerens Budget. Paa dette er opført et Beløb paa 15 000 Kr. til Nees Kirke i Viborg Stift. Det fremgaar af Anmærkningerne, at der er Tale om en Hovedstandsættelse og om Opførelse af et Taarn. Den samlede Udgift til hele Arbejdet er anslaaet til 36 000 Kr.; deraf ejer Kirken de 14 000, man har indsamlet 7 000 og mangler altsaa 15 000 Kr., og det er dem, der foreslaas bevilget. Begrundelsen derfor er, at Istandættelsen er nødvendig, og at Kirkesognet er fattigt.

Jeg skal ikke sige noget til denne Bevilling, jeg finder det kun rimeligt, at den ydes, men jeg finder det ganske urimeligt, at Ministeren i et fuldkommen lignende Tilfælde, der forelaa i Fjor, kategorisk nægtede at gaa med til en Bevilling, dette til Trods for, at der i det omhandlede Tilfælde stilledes mindre Krav til det offentlige, var udvist større Offervilje fra den stedlige Befolkning. Det drejede sig dengang om Tolstrup Kirke i Aalborg Stift, hvor der ogsaa var Tale om Hovedstandsættelse og Opførelse af et Taarn. Byggeriet vilde koste 23 000 Kr., Kirken ejede selv 10 000, der var indsamlet 6 500, og man søgte om et lignende Beløb, altsaa 6 500 Kr., men det blev nægtet. Nu siges det, at Byggeriet er

nødvendigt. Jeg ved, at den højtærede Minister ved Selvsyn har undersøgt Forholdene i Tolstrup, og han vil vist indrømme, at det mindst er lige saa nødvendigt dér. Det siges, at Nees Kommune er fattig. Jeg har; saa godt det kan lade sig gøre, sammenlignet de to Kommuner, og det viser sig, at de begge kommer ind under Kategorien: daarligt stillede Landkommuner.

Altsaa, alle Forhold ligger for saa vidt ens; ikke desto mindre siger Ministeren i det ene Tilfælde: Vi kan ikke give Bevillingen — i det andet Tilfælde: Vi kan nok gaa med. Ikke underligt, at Befolkningen i Tolstrup Kommune stiller det Spørgsmaal: Hvad er egentlig Meningen med dette her?

Jeg har, saa godt som jeg har kunnet det, spekuleret over det, og jeg kan ikke finde mere end to Grunde, som kan berettige til den Stilling, Ministeren har indtaget. Der kan for det første være Tale om, at Tolstrup Kirkesogn har søgt om et for lille Beløb — det kan være, at Forholdet er det, at den højtærede Minister kun vil beskæftige sig med de store Beløb. Er det ikke Tilfældet, da ser jeg ikke, at der kan gives anden Forklaring, end at disse Bevillinger uddeles efter den fuldkomne Vilkaarligheds Princip. Saa kan der naturligvis ogsaa tænkes en tredje Forklaring, den, at den højtærede Minister har faaet en helt anden Indstilling, har, om jeg saa maa sige, fattet et nyt Sind. Hvis det er Tilfældet, hilser jeg det med Glæde, og jeg spørger da kun: Har denne nye Indstilling tilbagevirkende Kraft?

Svend Nielsen: Det, der har givet mig Anledning til at tage Ordet, er den Ordførertale, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch holdt. Hvis man kan dømme efter denne Tale, og ogsaa efter de Udtalelser, der er fremsat i Bladene, ser det ud til, at Foreningen af jyske Landboforeningers Delegeretmøde i Aarhus har taget Emner op til Behandling, som har vakt betydelig Interesse i adskillige Kredse. Socialdemokratiet synes beklageligvis at være blevet meget fornærmet over, at man paa Delegeretmødet i Aarhus vedtog en Henvendelse til Regering og Rigsdag gaændt ud paa at ophæve offentlig Støtte til ugifte, uflagerte Arbejdere, vel at mærke saa længe der herskede en saa stærk Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget.

Jeg tror nu, at alle fornuftige Mennesker ved nærmere Eftertanke vil indrømme, at lige saa rimeligt og rigtigt det er at støtte dem, der ikke kan faa Arbejde, lige saa urimeligt og en fuldkommen uholdbar, for Samfundet afgjort skadelig Tilstand er det,